

๒๖

เป็นพระ ต้องเห็นพระ

หลวงพ่อยากให้ลูกทุกรูปมีใจที่เป็นนักบวชที่สมบูรณ์ มีเป้าหมาย มีปณิธาน มีอุดมการณ์ ให้อยู่ในใจของเรา อย่าสักแต่ว่าบวชๆ กันไปอย่างนั้น บวชแล้วต้องมีเป้าหมาย โดยเฉพาะในใจลึกๆ จะต้องตั้งใจที่จะศึกษาวิชาธรรมกาย อย่าทิ้งสิ่งนี้ ความตั้งใจนี้ต้องให้มีนะ คิดอย่างนี้ทุกๆ วัน แล้วก็หมั่นฝึกฝนอบรมใจของเราไป ฝึกใจให้หยุดนิ่ง ฝึกทุกวัน อย่าได้เว้นเลยแม้แต่เพียงวันเดียว

เมื่อใจของเรามีดวงเดียว สิ่งที่จะเข้ามาในใจของเราก็เข้าได้ที่ละอย่าง เราจะนำสิ่งอะไรที่มีคุณค่ามากที่สุดมาไว้ในใจเรา เราก็ต้องนึกดูว่า ควรจะเป็นสิ่งใดที่เหมาะสมที่สุด ก็คือพระรัตนตรัยนี้แหละ องค์พระ ดวงแก้ว หลวงปู่วัดปากน้ำ ๓ อย่างสลับกันไปอย่างนี้ ให้อยู่ในใจเรา เมื่อเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว จะได้ศึกษาวิชาธรรมกายได้

เป็นพระ เป็นเณร แล้วไม่เห็นองค์พระ เข้าถึงพระธรรมกายไม่ได้ เป็นไปก็แค่นั้น หลวงปู่วัดปากน้ำท่านบอกว่า **“เสียข้าวสุก”** คือ ฉันทข้าวไปก็เปลืองไปเปล่าๆ

เพราะฉะนั้น เป็นพระ เป็นเณร ต้องมีพระปรากฏอยู่ในใจ ต้องเข้าถึงให้ได้ ตอกย้ำทุกๆ วัน พยายามให้เข้าถึงให้ได้

จะนั่ง นอน ยืน เดิน ตรึกกันเอาไว้เรื่อยๆ ใจจะได้ละเอียด จะได้ใสสว่าง เข้าถึงแล้วก็ต้องห่วงหาแลนสิ่งที่ดีนี้เอาไว้ อย่าให้หลุดจากใจของเราไป ให้รักษาเอาไว้ให้ดี แล้วก็ตั้งใจมั่นว่า เราจะบวชอุทิศชีวิต ทั้งชีวิตไปเลย เป็นนักบวชตายในผ้าเหลืองอย่างนี้แหละ ไม่สึกขาลาเพศ ตั้งใจอย่างนี้ให้ได้ตลอด บุญกุศลจะได้เกิดขึ้นทุกวันทุกคืน บุญจะได้เกิดขึ้นกับตัวเรา กับโยมพ่อ โยมแม่ หมู่นญาติ สาธุชนทั้งหลายที่เขาสนับสนุนเรามา

๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

